

2009. gada 3. novembrī Komisija nosūtīja brīdinājuma vēstuli, uzskatot, ka atbildētāja pielāva, ka darbojas liels skaits esošo iekārtu (1 647 iekārtas), kurām nav IPPC direktīvas 5. panta 1. punktā paredzētajām prasībām atbilstošas atļaujas. Argumentētā atzinuma nosūtīšanas brīdī 784 esošām iekārtām joprojām nebija atļaujas, kas atbilstu direktīvas 5. panta 1. punktam.

Kaut arī pa šo laiku situācija ir uzlabojusies, šī prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī Francijas Republikā joprojām tiek ekspluatētas četras esošās iekārtas bez direktīvai atbilstošas atļaujas.

Tāpēc Komisija uzskata, ka Francijas Republika vēl nav izbeigusi IPPC direktīvas 5. panta 1. punkta pārkāpumu.

(¹) OV L 24, 8. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2012. gada 19. janvāra spriedumu lietā T-71/10 Xeda International SA, Pace International LLC/Eiropas Komisija 2012. gada 27. martā iesniedza Xeda International SA, Pace International LLC

(Lieta C-149/12 P)

(2012/C 165/21)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Xeda International SA, Pace International LLC (pārstāvji — K. Van Maldegem un C. Mereu, avocats)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-71/10, un
- atcelt lēmumu neieklāut difenilamīnu Padomes Direktīvas 91/414/EEK (¹) I pielikumā un noteikt dalībvalstīm pienākumu līdz 2010. gada 30. maijam atsaukt atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minētā viela, vai
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai par apelācijas sūdzības iesniedzēju prasību atcelt tiesību aktu, un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus (tostarp tiesāšanās izdevumus Vispārējā tiesā).

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka, noraidot viņu prasību atcelt lēmumu neieklāut difenilamīnu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un noteikt dalībvalstīm pienākumu līdz 2010. gada 30. maijam atsaukt atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minētā viela, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi Savienības tiesību aktus. Apelācijas sūdzības iesniedzēji it īpaši apgalvo, ka Vispārējā tiesa, interpretējot faktus un apelācijas sūdzības iesniedzēju situācijā piemērojamo tiesisko regulējumu, ir pieļāvusi vairākas kļūdas. Tā rezultātā ir pieļautas vairākas kļūdas tiesību piemērošanā, it īpaši:

- nospriežot, ka jautājums par iespējamo nitrozamīnu veidošanos nebija galvenais Komisijas lēmuma pieņemšanas iemesls, lai gan Vispārējās tiesas argumentācija pārsūdzētajā spriedumā pamatoja pretēju uzskatu;
- sajaucot divus difenilamīna pārskatīšanas posmus saskaņā ar Regulu Nr. 1490/2002 (²), kas grozīta ar Regulu Nr. 1095/2007 (³), kas licis Vispārējai tiesai nepareizi nospriest, ka apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesības uz aizstāvību nav tikušas pārkāptas;
- konstatējot, ka jautājums par iespējamo nitrozamīnu veidošanos radās 2008. gada jūnijā, nevis 2008. gada janvārī, kā to skaidri apliecināja dokumentāli pierādījumi, spēku zaudēja Vispārējās tiesas lēmums, ka Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes kavēšanās procesā nekādā ziņā neliedza apelācijas sūdzības iesniedzējiem tiesības atsaukt savu atbalstu difenilamīna iekļaušanai Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā.

Šo iemeslu dēļ apelācijas sūdzības iesniedzēji apgalvo, ka būtu jāatceļ gan Vispārējās tiesas spriedums lietā T-71/10, gan Komisijas lēmums neieklāut difenilamīnu Padomes Direktīvas 91/414/EEK I pielikumā un noteikt dalībvalstīm pienākumu līdz 2010. gada 30. maijam atsaukt atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuros ir minētā viela.

(¹) Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva 91/414/EEK par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.).

(²) Komisijas 2002. gada 14. augusta Regula (EK) Nr. 490/2002, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kā īstenot trešo posmu darba programmā, kura minēta Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 451/2000 (OV L 224, 23. lpp.).

(³) Komisijas 2007. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1095/2007, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1490/2002, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kā īstenot trešo posmu darba programmā, kura minēta Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā, un Regulu (EK) Nr. 2229/2004, ar ko nosaka turpmākus sīki izstrādātus noteikumus, kā īstenot ceturto posmu darba programmā, kura minēta Padomes Direktīvas 91/414/EEK 8. panta 2. punktā (OV L 246, 19. lpp.).